

Fairview - Green Way
Kotagiri - Vilgiris
India.

19. 9. 1955

Kære slædninge!

Tusind tak for Deres dejlige lange brev. Når jeg tanker på Deres besøg her i Indien, såa er det som det dejligste eventyr, og Kulu siger det samme. Ja, De og Kulu har begge såa lid ved at udtrykke Dem på skrift, det var jo ikke, trods det jo gerne ville det. Jeg kan bedre udtrykke min taknemmelighed ved arbejde, såa faar De noget meddet.

Kulu faldt for nogle dage siden nede paa rejsen og stodde igen sit hus, saa hun gaaer ikke ud for tiden. I gaaer mindst hun tiid, om jeg vilde komme ned til hende og bringe nogle af Deres bøger med, saa vi kunne lave den sammen. Da det var Lindsay, syntes hun, det var en dygtig moede at tilbringe den paa. Vi lade saa den oversættelse, som jeg gav mig, af forordet til "Luchs Bag". Ja, vi ønsker ikke, at vi havde den herude.

For et par dage siden havde jeg brev fra Leuka fra Moskow. Han er der som Statsgæst og bliver da til midt i Oct. Jeg har skrevet til ham og fortalt at De havde sendt brev til ham til Bangalore, som er blevet sendt efter ham. Gaa over de nok fra ham. Han er meget begejstret over den udehelling, hvori skal arrangere i Moskow.

Jeg var da en underlig leder af kongsgarden i Patna, nej den slags er det bedre at være fri for. Det synes, som man kan komme til dem for selv at blive annonceret. Jeg har aldrig hørt om ham. Men det var da godt, at han visste Kulus fra begyndelsen. Jeg sendte brev til C. L. d. 4. 9. med en lille artikel fra Kulu for hans Respondaans-breve. Jeg hører, han har fået det. Den 26. 8. sendte jeg brev til dem med oversættelse af "Tiracleans over Linet". Jeg sendte det som alm. post; haaber det er ankommen. Jeg har oversat "Tiracleans Dagbøger", og jeg sender dem hermed en kopi af den. Ja den faar en lit af tanken. Ja, der er saa mange ting i en daglige liv, som jeg ofte

tanke, jeg kunne lide at tale med dem om. Det er jo mest om aftener, naar
jeg sidder foran Kaminen. Og saa tanke jeg paa de mange aftener, da de var
her, og føler den velsigneelse, det var jo os vi, at de besøgte os.

Jeg er godt paa vej med oversættelsen af "Den ideelle Fadi". Den er over-
set af Kulu og jeg har gemmengetaet den sammen. Jeg er begyndt at ma-
skinskrive den og har omrent skrevet halvdelen. Saar snart den er
færdig, skal jeg sende den. Desværre er der saa mange Brahminer, unge
mennesker der har studeret i Westen, som efter at de er kommet tilbage, ved-
bliver at spise kød, og det trods det de i aarhundrede har været vegetarer.
Jeg tanke mig, at de synes det er stort, at de kan leve som vestens far-
dilade ikke besøgte Kulu og jeg Dorothy Dean. Hun er nu føjet til hendes dypre-
bestyrkelses sted hvor hun nu er da billinger 2 uger. Hun har des-
gående koer af hest og asler, som enten er for gamle til at gøre arbejde, eller
er invalider.

I denne måned har vi haft dejligt vejr; dage er fuld af solskin, og
næsten hver aften eller nat har vi kraftige regnbygger. Det er godt, det er
torvej om dagen, saa kan de stakkels fattige mennesker her da arbejde og
tjene til livets op hold.

Lidet Lindsay var der stor fest i Katagiri. Det var den hellige claries fød-
selsdag som blev fejret. Det var alleinder af mennesker, der var kommet
her til, enten med bus eller gaaend. Festen varede i 3 dage. Raju, som er
Romersk-Katholik fortalte mig, at baade Hinduer, islammedanere og
andre kristne, og Badagars, som hører til en slags Hinduisme, alle kom og
tag del i festlighederne. Jeg var med Raju og familie ned i kirken, og jeg
saa, hvor mange af de andre religiøse tilhængere holdte lys og fik dem
ændte ud over dem ind i kirken som en gave til Madam clarie. Jeg drog ikke,
at jeg har set nogen lignende andre steder.

Ja, tak jeg faa korrespondance-brevene, og jeg oversetter dem til Kulu.
Vi er ikke meget interesserede i deres ophold paa Island. Ja, det vil blive
dejligt, naar vi kan faa foredragene herud paa haand eller grammofon
plader.

Kulu sender i dag brev til clarie. Hun er rejst til Amerika og an-
kom i New York d. 12. Sept. Hun er rejst derfor jo at se om hun kan faa
nogen til at overtaage brefning af det skuespiel, som Kulu og hun var
skrevet, og filme et andet skuespiel. Jeg hører, hun var held mad sig.

Yg skal ogsaa skrive til hende og sende hennes buben og tek,
som de bad mig om. Naar jeg tanker paa blarice, saa tanker jeg helet
paa hende i de sidste dage, hun var i altid us. Nordan hun klaede
sig paa til rejzen med alle sine tøsker og kaehler hængende over
skuldrene. Og alle tanken paa de dage i Bengaloor, mod hvilken
hos Venka, og hvor de ag Venka fortalte historier, saa vi lo til haarem
villedede ned ad kinderne. Yg haade vi, at jeg engang maa faa lov at
møde dem, hvor jeg igen kan tale med dem paa dansk uden at have
skulle oversætte til engelsk. Hun siger under lidet, "Kan du huske, at
Martimus saa det ellers det" - den jeg troer, at jeg var saa opset paa at
faa oversæt rigtigt, hvad de saa, saa jeg ikke havde tid til at tanke
paa hile indholdet. Det glædede mig meget, at Venka syntes mine over-
sattefer var gode, vi han er ellers meget kritisk.

Charada fra Rishik Valley, som vi rejste sammen med, ligger i
underhandlinger med sin mand om skilsmisses. Hun siger, dersom
det ikke var for bonernes skyld, vilde hun ikke et øjeblik tanke paa
at faa noget fra ham. Den i Indien er der det med ejendom, som
gaar i arv fra far til son, saa det er hum for sinnes skyld. Hun
kan al den levede.

Yg havde oversat g. L's brev om skilsmisses og læste det for hende.
Hon saa at det gjorde hende godt at høre det. Hendes son, som nu er 7
aar har haaret en slav sygdom fra faderen. Stakkels dreng, han lidt
meget; det er udsat, som er over hele kroppen og som klar saa farer-
deligt, at han aldrig kan leve en hel nat igennem, og saa kan han
heller ikke. Det har været saaliges, siden han var 1aar. Hun har været
til saa mange læger, men ingen har kommet hjælpe barnet. En luge,
som hun gik til, forlangte at se drengen, og ved ikke hvor oppe, og hvil-
lig maatte hun betale Rs. 15/- En dag saa han, at han kunde hjælpe
drengen, men han kunde først telle af med sygdommen, naar han var

14 aar. Ja, saa rejste hun hjem igen. Højen baede i Calcutta.
Sharada er rejst til Nagpur for at gaa op til en eksamen. Hun
gør det, saa hun senere bedre kan faa arbejde, saa hun selv kan
underhalde sine børn.

Indira Gandhi, Nehru's datter kommer her til Lydiindien fra
en tur. Ift har skrevet til Nende, om hun ikke kan komme herop el
på dage og nuelle ud. Hun skrevo til mig for kort sidt siden, at
siden ift var rejst, havde hun ikke haft noget privat liv. Kun naar
hendes drenge kommer hjem fra skolen i ferie, siger hun fra forud
være sammen med dem.

Lidst uge saa ift filmen fra Nehrus tur i Rusland. Det var en
vidunderlig legejsæring det russiske folk visste ham. Indira var jo
med.

Ja, undskyld mit lange skriven, men nu vil ift slutte.
Lulu, Raju & Josephine, ja ogsaa Sharada og Deans sender dem alle
de Kærlige tilbuer fra

Og til slutt hilsind tak fordi du kom her til.

De Kærlige tilbuer fra

Anna